Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/gleachdtseanndio1853mori

GLEACHD AN T-SEANN DUINE

AGUS

AN DUIN' OIG:

LE

IAIN MORISTON

A BHA NA CHEISTEAR AIG AN

EAGLAIS SHAOIR

ANNS NA

H-EARADH.

> " Gu'n cuir sibh dhibh, thaobh a' cheud chaithe-beatha an seann duine, a tha truaillidh a reir nan ana-miann cealgach: Agus gu'n cuir sibh umaibh an nuadh-dhuine a tha air a chruthachadh a reir Dhe am fireantachd agus am fior-naomhachd." Ephesianaich iv. 22. 24.

GLASGOW:
PRINTED BY JOHN GILLIES 303 ARGYLE ST.
MDCCCLIII.

GLEACHD AN T'SEANN DUINE 'S AN DUIN OIG.

Le

IAIN MORISTON

A dh'eug 1852.

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND

Tha duin' òg a's seann duin' agam,
Tha duin' òg a's seann duin' agam;
Nach robh'n seann duin' air mo chulthaobh;
'San duin' og ni's muirnich agam.

Seann duin' mi o leasradh Adhamh
O'n do shìolaich mi thaobh nàduir,
Ach duin' òg tre Léigh na slàinte
Shaor o'n bhàs mi tre ghràs naisgte.
Nach robh seann duine 'na ghrain domh
'S an duin' og 'na ghradh ni's faisge.

Rinn an seann duine daor-thràill dhiom
Thug mi 'm braighdeanas do shàtan,
'S e'n duin' òg a shaor o mhàig mi
Dh'ionnsuidh slàint' o phlàigh a' pheacaidh,
Leag an seann duin' anns an uir mi
'Se'n duin' og a dhuisg a mach mi.

'N uair thàinig an t-òg am ionnsaidh
Fhuair e'n seann duine na dhùsal,
'Sa cheud fhàilte a rinn e dhùsgadh
Sud fo lùirich bheireadh braidean.
Chaidh an seann duine fo luirich
'S e'n duin' ur a ruisg am brat dheth.

Air a bhonn do chaidh an còmhrag
Tarruing lann ro ghleusd' air gheòiread,
Fhuair an seann duin' buille-leònaidh
Nach cuir e r'a bheò as altaibh.
Chaidh an seann duin' a gheur-chiurradh
Sheas an t-og a chuis mar ghaisgeach.

Riamh o sin cha'n fheud iad còrdadh
'N réite cha'n imich iad còlamh,
'S cha'n àraichear le aon sògh iad
'S iad an còmhnnidh a' co-ghleachdadh.
Ach tha'n seann duine cho bruideil
'San duin' og cho cliuiteach tlachdmhor,

Dithis iad nach còrd an càraid
Ged tha'n còmhnuidh san aon àros,
Gu leagar a nuas am pàilliun
Anns na ghabh iad tàmh mar chairteal,
'N seann duine gu carach lubach
'S an duin' ur toirt cuis gach gleachd dheth.

Cha dean iad imeachd mar chàirdean
Ged shaoilte gum b'iad na bràithrean,
Bhiodh co-chòrdadh an aon nàdur
An taobhsa do'n bhàs cha tachair.
'N seann duin' lan do chail na breine
'San duin' og 'na bheus cho maiseach,

'S e'n seann duine neach is gòraich,
Ach 'se Aosd' nan làithean m'òig-fhear
Rioghaich an seann duine an tòs orm,
'S bheir an t-òig-fhear na stòl-chas e,
'Seann duine 'sa lus ga fhagail
'S an duine' og a' fas ni's neartmhoir.

Se'n seann duine leam is annsa
Ach 'se cusbair m'fhuath is m'anntlachd,
'S mi do'n òig-fhear am bith naimhdeis
Ged 'se m'annsachd e 's mo chaidreamh,
Seann duine na ghalair bais domh
'S an duin' og le ghras 'ga m' altrum.

Tha mi bàite an cluain an t-seann duin,
Fo gheur fhuar-dhealt 's fuachd a' gheamhraidh
Thig an t-òg 'na ghlòir gu theampull
Chuireas mi dhanns' àir mo chasaibh.
Se'n seann duin' a chuir fo neoil mi
'Se duin' og mo lochran laiste.

Ged is duilich leam an sgeula
An seann duine bhi dol g'a cheusadh,
Aig'an òg bidh buaidh an t-séisdidh
'S ann leam fein gun bhreug is maith sud.
Bidh an seann duine fo mhuiseag
'S cuiridh an t-og an cuil gu grad e.

Bheir an t-òg fo bhuaidh an seann duin,
'S ni e òglach dheth fo cheannsail,
'S leagaidh e dhìdean 'sa dhaingneach
'S le thréin laimh gu'm prann e chlaigeann.
Seann duine ri dealbh dhroch innleachd
'S an duin' og a' sior chur as doibh.

'S ioghnadh tha ro mhòr le reusan
Teagasg diomhair so mo sgeula.
Na leth-aoin so bhi 'na m' chreubhaig
'S gur mi féin le chéil' mu seach iad.
Seann duine mi do thaobh naduir
Ach duin' og tre ghras a nasgaidh.

Mar tha'n seann duin' 's an duin òg ud
Ann an aon a' gabhail còmhnuidh
Aon diubh nèamhaidh 's aon diubh feòlmhor
'S tòimhseachan ro mhor gun ag e.
Seann duine do reir na feola
'S an duin' og cha chord ris srad deth.

Aon air Mana a' teachd beò dhiubh
'S aon eil' air duslach an òtraich,
'S mis' an cuimrigeadh an còmhnuidh
'San aon lòn cha chòrd ri neach dhiubh.
Seann duine miannachail geocach
San duin' og o ghloir na feartaibh.

Ged a rinn an seann duin' m' fhàgail
'N culaidh bhreun mo bheusaibh gràineil,
Spionaidh an t-òig-fhear mar àthainn
A mach mi o'n àmhuinn lasraich.
Dh' fhag an seann duine gun lus mi
'San duin' og as ur 'ga m' neartach.

’S mi-shona an creutair am beò e
’S i thoil-inntinn meud a dhòlais
Sonas ri chàileachd cha chòrd e
’S miannaibh a shòlais ’ga chreachadh.
Seann duine ’ga m’ chradh le bhuairibh
’San duin og ’ga m’ fhuasgladh asda.

Aon ni ach corruich cha’n òl e
Ioc-shlàint’ cha’n iarr e ach dòruinn
’S a chàil mhiannach chiocrach fheòlmhor
Mhisgeach gheòcach ’n tòir air mallachd.
Seann duine cho salach gruideil
’San duin’ og cho cubhraidh fallain.

S e féin-mhealltair th’ann an còmhnuidh
’S i thoil féin is iodhal mhòr dha,
A mhiann a riarach ’s e dheòin e
Ged bheir e dòruinn do-chaisgt’ air.
Seann duin’ ga mo chlaoidh le mhiannaibh
’San duin’ og le chiall ’ga chasg dhiom.

’N uair lionas e bhrù gu sàthach
Le chuid féinealachd ’ga àrach,
Eiridh e suas gu ro-dhàna
A shràidimeachd air bharr nam baideal.
Seann duin’ ag iarraidh an aird orm
’San duin’ og le ghras ’ga bhacadh.

Cia cho mòr ’sa thogta an àird e
Chionn nach ’eil caochladh ’na nàdur
Thuiteadh e sios mar a b’àbhaist
’Ga eabradh a sàs sa’ chlabar.
Seann duin’ aig na poitean feola
’San duin’ og ri gloir dlu-bheachdaidh.

Fhuair mi ’na mhealltair e’n còmhnuidh
Le chuid gealltannasaibh mòra,
’S le dheise ghil a’ cur sgleò air
’S mi’n dùil gu’m b’e’n t-òig-fhear macant’
Seann duin’ ga m’ mhealladh le dubhradh
’S an duin’ og toirt suil domh a dh’fhaicinn.

Dh'fhàg a chleasachd mi cho baoghalt'
'S gu'n creidinn a bhriathra faoine,
'S e ràdh 'n uair bha m'òig-fhear gam shaoradh
Uaith' gur e sgriob m'aoig bha'm fagus.
Seann duin' a' cur orm droch ghnuis-bhrat
'San duin' og 'ga rusgadh sraichte.

Dh'fhag sud m'fhaireachduinn neo-stòlda.
Uair ag itealaich 's na neòltaibh
'S uair 'gam iomairt san dùn òtraich
Ri faire còlamh 's am chadal.
Seann duine 'ga m' fhagail tonn-luaisgt'
'San duin' og mo shuaimhneas caidreach.

Uair 's mo chas air carraig chòmhnard
'S mi gu binn a' seinn an òrain,
'S uair a' seinn air teud ro bhrònach
A's bilean mo bheòil gun ghabadh.
'N seann duin' dh'fhag mo bhuadhan duinte
'San duin' og toirt dhiubh nan glasan.

'S 'nuair thigeadh an t-òg gu sheòmar
Rachadh an seann duin' a leònadh,
Shaoilinn gu marbhta gun deò e
'S nach tigeadh e beò le graide.
'N seann duine ri call a dheorachd
'S an duin' og tigh'nn beo air th'apadh

Gus an tigeadh e na dhéigh sin
Le chuid arm gu h-ùr air ghleusadh,
Feuchainn ionnsuidh ni bu tréine
Le geal sgèimh an éididh-bhradaich.
Seann duine 'ga mholadh fein domh
'S an duin' og gu treun cur smachd air.

Chuirinn feum air an ol-ùngaidh.
Thogail nan lann far mo shuilean,
'S gu'n amhaircinn le geur-dhùrachd
Mu'n aithnichin ann gnùis a' mhadaidh.
'N seann duin' 'ga m' charadh le cuilbheart
'S an duin' og ri m chul air fhaicill.

Ged is tric a rinn e tràill dhiom
Thoirt aobhair casaid do shàtan,
Dh'innseadh an duin' òg gu sàmhach
Nach robh stàth dha bhi ri tagradh.
Seann duin' a cur lioutaibh bais domh
San duin' og ga m' thearnadh asda.

Ged tha mo pheacadh mar scàrlaid
'S mar an corcair tre ro-dhànachd,
Rinn trusgan sgiamhach na slàinte
M'òig-fhear na làthair mi maiseach.
Dh‘fhag an seann duin' tinn le plaigh mi
'San duin' og toirt slaint' air ais domh.

'N uair a dh'fhoillsicht' a ghnùis òirdheirc
Rachadh an seann duin' air fògradh.
Mach as a' chùirt le cheann còmhdaicht'
'Shaoilt' nach tig e m' chòir ni b'fhaìde.
'N seann duin' a teicheadh fo mhuiseag
'San duin' og toirt luths'a neart as.

Ach bha chealgaireachd cho lùbach
Seòlta mar shionnach nan cùiltean,
'S ann gheibhte am meirleach na liùgair
Ann an seòmar cùil Bhenhadaid.
Seann duin' ga fhalach an cuiltean
O'n duin' og ‘s e‘n duil nach faict‘ e.

Oir tha innleachdan cho dùbailt
'Se'n cruth-càirdeis ach droch-runach,
'S e ghlain-amhairc dheanadh cùis domh
Rannsachadh cuir lùb an t-sladair.
Seann duin 's e ghnath droch-runach
'San duin' og 's gach cuis tighin trasd air.

Tha bhraighdeanas 'ga mo chiùrradh
'S anail bhreun a chléibh 'ga m' mhùchadh,
Dh'fhàg mi fann an ceann na h-urnuigh
Dh'easbhuidh driùchd an ùraich neartaich.
'Se'n seann duin' a dh‘ fhag gun luths mi.
'San duin' og cur sugh na m' anail.

Ged tha mi 's an seann duin' graineil
A' co-chordadh san aon nàdur,
'Se duin' òg mo threòir 's mo shlàinte
Ceòl mo ghairdeachais a's m'aiteas,
Se'n seann duin' a chlaon o'n choir mi
'S bheir an t-og le chord mi faisg oirr'

Chuir an seann duin' mi 'san làthaich
'Ga m' shior aoineagraich sa' chlàbar,
Chuir an t-òig-fhear suas mi sàbhailt'
Chor's nach do tharr e's mo thachdadh.
'N seann duin' ag imlich na h-urach
'San duin' og gu dluth ri tagradh.

'S e'n duin' òg an treun-fhear glòrmhor
Do réir m'fheumsa bheir e treòir dhomh,
Seasar eadar mairbh a's beò leis
'S bheir e lòn is sògh do m'altrum.
'Seann duine ga m' bhualadh 'dhornaibh
'San duin' og le treoir ga chasg dhiom.

Fàilte a ghnùis is ùrach beò e
Chuireadh lùths am dhùirn gu còmhrag
Chuir air cùl an truthair seòlta
Le fhiaclaibh le'm b' dheòin mo chasgairt.
Bhiadh an seann duin' mi air plaosgan
'S ghabh an t-og na ghaol dhiom ath-thruas.

'N uair bhiodh m'anmhuinneachd gun tàbhachd
'S mi gu'n airm 's tre fhailbh' air fàilinn,
Thigeadh m'òig-fhear le ghnùis fhàilticht'
'Sa lann tàirngt' le'n geairrt' righ Agag.
Dh'fhag an seann duin' mi lan failinn
'S thug an t-og le ghrasaibh neart dhomh.

'S mòr mo chall le easbhuidh gràidh dha
Ged 's tric a shaor e o'n bhàs mi,
Toirt neart dhomh, eòlas, a's slàinte,
Mo Righ e, m'Fhàidh, 's mo Shagart.
'N seann duin' a' cur bac' air m'urnuigh
'San duin og cur tuis air m'altair.

'S aobhar bhròin ro mhòr dhomh 's nàire
Cho lion uair 'sa rinn mi tàir air,
Tionndadh mo chùl ris 'nuair bha mi
Gu sàbhailte fo sgàil a bhrataich.
'N seann duin' a toirt uam mo dhochais
'Se'n duin' og mo chord a's m'achdair.

'S tric a shaoil mi gu'm b' chrioch bàis domh
'N uair bha dhéiligeadh 'n rùn-gràidh dhomh,
Glanadh a chruithneachd o'n chàthaidh
'S a ghuit' 'na làimh gu fasgnadh,
'N seann duin' a meudachadh m'uamhais
'San duin' og toirt suaimhneas ceart dhomh.

'S cainnt an t-seann duin' ga m' thàladh
Le droch mhuinn-teachd 's grùid an àrdain,
'G iarruidh mo shùil thoirt deth fhàbhar
'N uair b'e ghairdean mo chul-taice.
'N seann duin' a' deanamh daor-thraill dhiom
'San duin' og toirt aite Mhac dhomh.

Dh'fhàg an seann duine cho baoth mi
Fulang calldaich a' toirt sgàth dha,
'Sa deanamh dimeas air m'aon-gràdhach
A bheireadh dhomh blàs fo fhasgadh.
Dh'fhag an seann duine mi gorach
'S gliocas an duin' oig sior phailt dhomh.

Is olc an companach seann Adhamh
Beul gun bhreug thug corp a' bhàis air,
Cha sheinn e leam air a' chlàrsaich
'N uair bhios mo ghàirdeachas fallain.
Tha duin' og is seann duin' mar-rium &c.
Seann duin' a' bacadh mo sholais
San duin' og cur beo na m'anail.

Ach 's tric a sheirm e 's nach b'fheairde
Mise, a bhrionnal baoth gun stà dhomh
Se ghuth a chluinnte ni b'àirde
Ri cluicheadh air dàn a mheallaidh.
'N seann duine ga m dheanamh baoghalt
'S m'oig-fhear ga m shaoradh o charachd.

Dh'fhàg sud mi tonn-luaisgt' an còmhnuidh,
Thuige is uaithe mar na Locuist,
Acrach iotmhor airson trocair
'S iomlaineachd mo stòir gun ghainne.
Se'n seann duin aobhar mo luasgaidh
Se'n duin og mo shuaimhneas fallain.

Tha mi aineolach 's làn eòlais
Tha mi dubh ach 's geal gun sgleò mi,
'N dorchadas fo dhuibhre an còmhnuidh
Solus mo lòchrain sior lasadh.
'N seann duin' ga m charadh an comhnuidh,
San duin og na rod ga m tharruing.

Tha mi bochd 'sa ghnàth làn saibhreis
Brònach an comhnuidh 's làn aoibhneis,
Bacach leòinte 's mi làn-choimhlìont
Mall 's a ruith gu teann le cabhaig.
'N seann duine ga m fhagail daibhir
San duin' og mo shaibhreas falaicht.

Tha mi dall 's mo fhradharc dùbailt
Tinn mi slàn 's a ghnàth ga m chiurradh,
Sòlasach 's an còmhnuidh tùirseach
Gaoideil grùideil is glan fallain.
Seann duine a dalladh mo shuilean
'San duin' og toirt dhiubh nan lannan.

Tha mo lotan mòr 's mo chreuchdan
'S mi slàn gun chàil do gach eucail.
Iomlan 's neo-fhoirfe le chéile
Sàsaichte gun éis 's mi falamh.
'N seann duine ga m fhagail craiteach
San duin og mo shlaint o ghalair.

Tha mi fuathar is ro ghràdhach
Tha mi duaichnidh ach ro àillidh,
'G imeachd ris an ùir a' snàgadh
'S a marcachd àrd le buaidh-chaithream.
'N seann duine ga m fhagail fuathar
'S ni 'n duin og mo shnuadh a ghlanadh.

Tha mi siochainteach 's fo amhladh
Air bheag dòchais ach làn-earbsach,
Tuisleach tuiteamach 's làn-dearbha
Nach sleamhnuich air falbh mo chasaibh.
'N seann duine gam fhagail anmhunn
San duin og gu calm' ga m' neartach.

Tha mi làg ach treun is làidir
Creachte spùillte a's m'ionntas làn domh,
Sileadh dheur 's a deanamh gàire
Maille ri Sàrah tre ghealladh,
'N seann duine ga m lot le bheumaibh
'Se'n duin og mo Leigh o'n ghalair.

Amaideach ach glic a ta mi
Aon air faondradh mi san fhàsach,
Ach do-ghluaiste air carraig slàinte
Bunaite làidir nach carraich.
'N seann duin ga m fhagail fo luasgan
San duin og gach uair mo charraig.

Tha m'ìobairtean gràineil is m'urnuigh
Ach ged tha tha m'fhàile cùbhraidh,
Is theid e'n àird mar dheatach tùise
A philleas le driùchd na'm beannachd.
'N sean duine ga m fhagail muchaidh.
San duin og toirt luith's do m'anail.

S cuspair feirge mi do'n àrd-Righ
Cuspair a dheadh-ghean is fhàbhair,
Tha mi mallaichte na làthair
Is beannaichte a ghnàth na shealladh.
Thug an seann duin mi fo dhiteadh
'S shaor an t-og mi le daor-cheannach.

'S oighre mi air ifrinn 's leir-sgrios
Oighre air gràs 's air Parras Dé mi,
Air na h-aingidh 's mi'n ceann-feadhna
'S mi airidh air nèamh 'nan aingeal.
Thug an seann duin mi gu leir-sgrios
Is dhoirt an t-og fhuil-fhein ga'm cheannach.

'S peacach gràineil a's mi firean
'S mi satan do reir na firinn,
'S gineil an àrd-Righ gu direach
Chaoidh nach dìtear le binn-sgaraidh,
Dh'fhag an seann duin naimhdeil geur mi
Is rinn an t-og dha fein mi'm charaid.

Is creutair truagh mi tha do-bhrònach
Ach sona suaimhneach le sòlas,
'S cha dlighear urram no bòsd dhomh
Ged 's leam oighreachd glòir is talamh.
Dh'fhag an seann duin mi cho truaillidh
San duin og gach uair ga m ghlanadh.

Is creutair tha gu'n bhuaidh gu'n fheum mi
Gidheadh cho luachmhor 's gur éigin.
Nach bi mhuinntir fhoirfe 's na nèamhan
Iomlan as m'eugmhaise mar-riu.
Rinn an seann duine cuis-ghrain diom
Se'n duin og a ghradhaich m'anam.

Fhuair mi suilean leis am feud mi
Sealltuinn air an ti nach leir dhomh,
S amharc airsan anns an eudann
Roimh 'n teich nèamh nan speur is talamh.
Thug an seann duin uam mo shuilean
Is thug an t-og dhomh ungadh seallaidh.

'S e bhi 'g amharc na ghnùis ghlòrmhor
Sòlas mo shlàinte fhad is beò mi,
Ach na'm faicinn a ghnùis oirdheirc
Cha'n fheudainn bhi beò na shealladh.
Leag an seann duin mi'n an-dochas
'S thug an t og mi beo o'n talamh.

Chi sibh gur mi'n creutair neònach
Cuspair amhairc ainglean 's slòigh mi,
Anabas na h-uile fòtais
Ach ni's glòrmhoire no aingeal.
Rinn an seann duin cuspair fuath dhiom.
San duin og thug buaidh air thairis.

Nach ioghnadh leibh mar a tha mi
Mi bhi tinn le galair slàinte,
S m'aon-ghaoil na'm anam bhi tàmhachd
S gun àite agam dha gu ghabhail.

> Tha'n seann duin a fas leam suarrach
> San duin og na luach do-cheannuicht.

'S ge d is òigh mi tha ro fhior-ghlan
Rinn mi striopachas le briodal,
An t-seann duin a chuir fo neòil mi
Nì tharuing orm freumh a chadail.

> Rinn an seann duine mo thaladh
> 'N uair bha m‘oig-fhear graidh na chadal.

Mar churaidh a dhùisg o dhaoraich
Dh'éirich m'fhear-fair' agus fraoch air,
Fhuair e aig Eglon fo dhaors mi
Is leig e fa-sgaoil mi gu h-aith-ghearr.

> Fhuair mi fuasgladh o'n t-seann laoch ud
> Leig an t-og a ghaorr ma chasaibh.

'S ghlac na Canaanaich mi'n uair sin
'S rinn iad braighdeanach gu luath dhiom.
Shéid iad an trompaid gu fuaimneach
Is thog iad bratach suas le caithream.

> Chuir an seann duin orm droch-bhuaireas
> A mhill mo shuaimhnes car tamuill.

Tha mi fosgailt' do gach buaireadh
'S mar thobar seulaicht' neo-thruaillte,
'S mo chridhe briste trom-buailte
Gun aobhar gruamain no gearan.

> Seann duine ag iarruidh srian-fhuasgailt
> 'San duin' og le buaidh 'ga cheangal.

Iodhail ga m tharruing o'm shuaimhneas
'S mi air mo sgarradh o luaidh dhoibh,
S mi àite tàimh gach eun fuathar
Ge d tha iad uam air an sgaradh.

> ‘N seann duin ga m cheangal ri‘m iodhail.
> San duin og o‘m miann ga m sgaradh.

Ge d is mi ciomach na daorsa
Is braìghdeanach a bhàis gach aon uair,
Cha reicinn cuibhreach mo shaorsa
Air saibhreas gach maoin air talamh.
'N seann duine ceangailte fo dhiteadh
Aig an og fo dhaorsa-gcamhail.

Tha mo chnamhan sgàinte o chéile
Mar shoitheach briste do chré mi,
Ach dlù-cheangailte ra chéile
Eadar altan, fhéithean, 's bhannan.
Dh'fhag an seann duine mi 'm eigin
'S shaor an t-og mi le treun tharruing.

Tha mì lom-ruisgte gun chòmhdach
'S fo dheis ùr do éideadh glòrmhor,
'S mi daor-thràill air dùn an òtraich
'S Prionnsa ro oirdheirc a dhealras.
Dh'fhag an seann duin lomnochd ruisgt mi
San duin og as ur ga m fhalach.

Is creutair marbh mi chaoidh nach bàsaich
Sior theachd beò air lòn deadh-àraich,
Bàsachadh gach là le slàinte
Seargta 's a fàs fo bhlàth fallain.
'N seann duin' a' seargadh o fhreumhaibh
Is fas an oig gu sgiamhach sgeanail.

'Ged tha mi saor o gach truaighe
'S éigin domh gu'm faic mi truailleachd,
'S ged nach adhlaicear san uaigh mi,
Gu là bhràch tighinn uaip' cha'n fhaigh mi.
Thug an seann duine do'n uaigh mi
'Sen duin' og thug buaidh air thairis.

Tha mo chaoile dhomh na reamhrachd
'S mo ghorta daonnan na saill domh.
Mo shìth a meudachadh m'ann-sìth
'S naimhdeas ri m'annsachd 'ga m' cheangal.
'N seann duine a sas 'anns an t-saoghal
'San duin' og o ghaol 'ga m' sgaradh.

Ged fhuair mi m'aon-gaoil gun iarraidh
Tha mo shùil na dhéigh gu cianail,
Ged 's dlùth e eadar mo chiochan
S fada cian e as mo shealladh.
Dh'fhas an seann duin' na chuis-ghrain domh
'San duin' og le ghradh 'ga m' tharruing.

'S mi deanamh a ni nach b'àill leam
'Sa toirt fuath do'n ni a b'fhearr leam,
'Sa toirt gaol do'n fhior chùis-ghràin
'S gur e mo shlàinte mo ghalair.
Tha'n seann duin' air fas na phlaigh dhomh
'Sen duin' og aon-gradhach m'anam'.

'S gun mi 'g amharc air ni's léir dhomh
'S mi faicinn an ni nach léir dhomh,
Ach tha mi sealltuinn 's cha léir dhomh
Ged tha mi gu geur 'ga amharc.
Dh'fhag an seann duine cho dall mi
Is thug an t-og glain-amhairc ghlan domh.

Cha mhi-féin mi féin oir tha mi
'M neo-ni 'se n TI's mi is fearr dhomh,
'S mo chaithe-beatha anns na h-àrdaibh
'S mi m'fhear-àiteachaidh air talamh.
'N seann duin' triall gu tir na di-chuimhn
'San duin' og ri Criosd dlu-cheangailt.

Sheann duine tha ri éisdeachd m'òrain
'S nach do shealbhaich deadh-ghean m'òig-fhear
Mur gabh thu ri gairm a thròcair
Fhearg bidh dòruinneach do t-anam
Cha'n 'eil og ach seann duin' mar riut &c.
Tilg an seann duin air do chulthaobh,
'S gabh an t og as ur mar t earradh.

Faigh fòghlum air brigh mo chòmhraidh
'S feuch e gu reusanta 's gu còmhnard,
'S mar treabh thu le m'agh gu seòlta
Bidh mo thòimhseachan's ort falaicht.

Cuir an seanu duin' uait gu h-ealamh &c.
Fas m'un t-seann duine caoin-shuarach,
'S bheir an t-og dhuit buaidh le caithream.

Gabh sàr-bheachd air luach na tròcair
Bheir peacaich o bhruaich na dòruinn,
A steach tre dheuchainnibh mòra
Gu fairge ghlòrmhor mar ghlaine.
Mu'n toir nn seann duin' do'n uaigh thu
Grad theich uaithe a chum na carraig

Far an seinn iad gu luath-ghàireach
Air clàrsaichean Dhé nan làmhan,
Oran Mhaois 's an Uain a ghràdhaich
Iad 'sa shaor o'n bhàs trid fhal' iad.
Dh'fhag an seann duin' thu fo'n truaighe
Teich gu luath oir 's luachmhor t'anam

Na meas fonn' an t-seann duin eutrom
Ge' b'àrd fhuaim am beul an t-saoghail
Fhuair mis' e cho trom 's gun shaoil leam
Gum shlàinte dhomh saorsa o 'eallach.

CRIOCH.